

PORT DEL COMTE

Itinerari entre el Cap d'Urdiets, el Puig de les Morreres i el Pedró dels Quatre Batlles

Distància	14,3 km
Desnivell acumulat	960 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	20 d'octubre de 2007
Cartografia	Ed. Alpina: Vall de Lord-Port del Comte (1:25000)
Punts per a GPS	Port del Comte

El Port del Comte és un paratge molt afectat per l'explotació humana. Tradicionalment per la ramaderia i després per les pistes d'esquí i tot l'enrenou que acompanya aquestes instal·lacions: urbanització, etc. Això darrer fa que hagin mermat moltíssim els seus valors paisatgístics. Malgrat tot val la pena fer-hi una visita.

La orografia de formes arrodonides i suaus en la major part de la seva extensió amb cims que ronden els

2.300 metres, acaba en abruptes cingleres a migdia, a la Serra del Querol. El massís el conformen tres parts ben diferenciades: a migdia la ja esmentada Serra del Querol amb el Puig de les Morreres i el Cap d'Urdiets. Al centre, la depressió de la Bòfia que tributa aigües a llevant i ponent. I al nord la Serra del Port del Comte amb els cims de la Gespeguera, la Tossa Pelada, el Tossal d'Estivella i el més alt de tots, el Pedró dels Quatre Batlles (2.382 m.).

El Pedró és el cim comarcal del Solsonès i amb el seu homònim de la Tossa d'Alp, els uneix la circumstància d'estar afectats per estacions d'esquí i –d'aquí els hi ve el nom- de termenejar amb quatre municipis. El del Port del Comte ho fa amb Figuls i Alinyà i Josa i Tuixen de l'Alt Urgell i La Coma i la Pedra i Odèn, al Solsonès.

L'excursió que proposem és circular i recorre quasi tot el massís. Ruta fàcil doncs, com hem dit, la orografia és de formes suaus. L'itinerari no és senyalitzat i caminarem trams fora de camí, d'altres per pistes i inevitablement, un de final enquitranat. Malgrat que no estigui senyalitzada, la ruta a seguir és en tot moment evident i permet variants: el massís està solcat de moltes pistes per a l'explotació ramadera i sobretot, pel servei de l'estació d'esquí. Son transitades regularment per vehicles de tota mena. Qualsevol època de l'any és bona per a fer-la, però a l'estiu cal comptar en que el recorregut és totalment per solell. Al hivern deu ser factible fer-lo amb raquetes doncs no creuarem cap pista d'esquí. Si hi aneu amb gossos heu de tenir cura a portar-los lligats doncs la primavera i l'estiu és lloc de pastura de molt bestiar i preveure una bona ració d'aigua. El Pedró dels Quatre Batlles per la seva alçària i separació d'altres muntanyes fa que des del seu cim s'albiri bona part del Prepirineu i dels Pirineus Occidentals, del Mont Perdut al Pedraforca.

Itinerari

Al Port del Comte podem accedir-hi tant per Solsona com per Sant Llorenç de Morunys, per la LV-4241. Un cop a Coll de Jou, prenem la carretera que mena a les pistes i deixem el vehicle a l'aparcament proper al remuntador del Querol (1.744 m).

Comencem a caminar en suau pendent direcció al Refugi Bages (indicat) que deixem a l'esquerra. Més endavant deixem també a l'esquerra l'heliport, uns magatzems i unes basses d'aigua per al servei de l'estació. Ens enfilem sense camí vers migdia, en direcció al Cap d'Urdiets. Podem fer-ho per entremig del bosc que no és gaire espès, evitant el tram pelat de les pistes, deixant-lo a la dreta. Fort pendent.

Abastem un pla amb instal·lacions i edificacions diverses, proper a la cinglera de migdia i girem quasi 90° seguint vers el sud-oest pel fil de la carena fins al Cap d'Urdiets. Albirem el Puig de les Morrerres, que es distingeix per un gran plafó metàl·lic (repetidor telefònic passiu) i, seguint amb el mateix rumb pel fil de la fàcil carena, ens hi adrecem per camí planer. A mà esquerra ens queden les cingleres sobre la Vall de Lord. Deixem a mà dreta la terminal dels remuntadors del Querol. Davallem lleugerament i deixem a mà esquerra la planera Coma Sentinella per enfilem-nos, en moderat pendent, al Puig de les Morrerres. (2.212 m., 1h 40'), vèrtex geodèsic i punt culminant de la Serra de Querol.

Des del cim, al nord-est sobresurten el Cadí i els pol·degons del Pedraforca. Després la Serra d'Ensija. Bona vista, si el dia ho permet, de la Vall de Lord. A ponent la balmada Roca de Canalda sota el Puig Sobirà. I més enllà Serra Seca i el Cogulló de la Serra del Turp. Al nord la llarga Serra del Port del Comte amb turons tan arrodonits que costa distingir l'un de l'altre.

Si albirem vers el nord-oest veurem unes edificacions després d'una explanada: és el malmès refugi de la Bòfia. I també més amunt una pista que s'enfila cap a la Serra del Port de Compte. Aquest és el camí que ens menarà al nostre proper destí: el Pedró dels Quatre Batlles.

Per abastar-lo des del Puig de les Morrerres, seguim una pista anomenada al mapa com a Camí de la Bòfia al Port del Comte que, en suau baixada, segueix per sobre d'un llom primer vers el nord-oest, després al nord i altre cop a nord-oest, deixant a l'esquerra la fondalada de la Bòfia del Port del Comte. Podem continuar per la pista fins al refugi i des d'allí prendre la que s'enfila vers el nord cap al Portell del Llop. O fer drecera per allà on ens sembli –dons el terreny és fàcil i la direcció evident- i un cop travessat Prat Piquer i la Riera de Canalda (llit sec) abastarem la pista on hi trobarem estaques senyalitzadores, poc abans del Portell.

Seguim la pista en moderada pujada, vers el nord i l'abandonem quan gira a ponent per prendre'n una altra a mà dreta, menys evident i fressada, conservant la mateixa direcció nord. La senyera del Pedró ens serveix d'orientació. Abastem un collet i girem a nord-est fins al cim que ja ens queda molt proper (2.382 m., 3h 30')

El Pedró dels Quatre Batlles és un cim planer. És coronat per una gran i una senyera. Té limitada la visibilitat vers el nord-est i llevant per la Serra del Verd, la d'Ensija i el Cadí sobre els que hi tenim un bon domini visual. En aquesta mateixa direcció, els més propers són la Tossa Pelada i el Tossal d'Estivella, de semblant alçària al Pedró. També albirem, però més llunyà, el Pedraforca. Vers migdia la vista ens queda limitada per la Serra de Querol. Per ponent les condicions són semblants a les que gaudíem des de les Morrerres.

Però, per la seva alçària i separació d'altres muntanyes, fa que cap al nord i al nord oest, albirem bona part del Prepirineu i dels Pirineus Occidentals. Llàstima que hàgim ensopegat un dia amb boirina que ens fa difícil destriar un cim de l'altre, malgrat tot podem distingir per la seva alçària els massissos del Mont Perdut i de la Maladeta.

Del Pedró baixarem, sense camí, marxant vers llevant fins abastar una pista que ens deixa en poca estona al Prat de l'Orri on hi ha unes instal·lacions de remuntatge a Ponent del Tossal d'Estivella. Aquí trobem una pista molt més definida que baixa per la rasa de la Costa del Tabac fins a una gran bassa i segueix fins a l'aparcament de l'estació d'esquí de la zona d'Estivella. Podem evitar encara un tram l'enquitranat prenent una pista paral·lela a la carretera, però a l'alçada del camp de golf no ens queda més remei que trepitjar quitrà fins a la zona d'aparcament i remuntadors del Sucre i des d'allí a al punt de sortida, on hi retornem a les cinc hores de marxa efectiva.